

02951779

7.60

Ki _____

Kri-29/03

Zapisnik o saslušanju svjedoka

Sastavljen dana 15.05.2003. godine kod istražnog sudsije Kantonalnog
suda u Bihaću krivičnom predmetu protiv okrivljenog-e _____
iz _____ zbog krivičnog djela _____
iz člana _____ KZ R BiH _____ KZ J _____ KZ R

Istražni sudija,
Edina Arnautović
Zapisničar,
Esma Aljukić

Saslušanju svjedoka prisustvuju i:

Javni tužilac Finn Tollefson . istražitelj Haškog tribunala

Branilac Djurica Predrag - prevodilac

Okrivljeni _____

Započeto u 13,00 sati.

Svjedok je opomenut na dužnost da govori istinu, da ne smije ništa prešutjeti, a zatim upozoren na posljedice lažnog iskaza, kao i da nije dužan da odgovara na pojedina pitanja, ako je vjerovatno da bi time izložio sebe i svog bliskog srodnika teškoj sramoti, znatnoj materijalnoj šteti ili krivičnom gonjenju (član 227. stav 1. tačka 1. do 3. i člana 229. ZKP).

Na postavljena pitanja svjedok daje slijedeće odgovore

- 1) Prezime i ime Ramić Zijad
- 2) Ime oca Safet
- 3) Zanimanje Privatni poduzetnik
- 4) Mjesto rođenja Bosanski Petrovac
- 5) Mjesto boravka -----
- 6) Godina starosti 1.1. 1953. godine
- 7) Odnos sa okrivljenim i oštećenim _____

Svjedok se upozorava da je dužan da o promjeni adrese ili boravišta obavijesti sud (član 231. stav 3. ZKP).

Poslije ovoga svjedok o samom predmetu iznosi slijedeće:

Ramić Zijad

02231780

Po članu 226. stav 2. ZKP-a svjedok je opomenut na dužnost da govori istinu, da ne smije ništa prešutjeti, zatim upozoren na posljedice lažnog iskaza, kao i da nije dužan da odgovara na pojedina pitanja ako je vjerovatno da bi time izložio sebe i svog bliskog srodnika teškoj sramoti, znatnoj materijalnoj šteti ili krivičnom gonjenju.

Po članu 220. stav 3. ZKP-a svjedok je upozoren da je dužan da o promjeni adresi ili boravištu obavijesti sud.

Poslije ovoga svjedok u samom predmetu iznosi slijedeće:

Razumio sam zbog čega sam pozvan danas u sud i razumio sam sva prethodna upozorenja, tačno je da sam davao izjave Medjunarodnom sudu za krivično gonjenje osoba za teška kršenja medjunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine i to dana 15.4. 2000. a zatim 17,18. i 20.7. 2000. godine.

Konstatuje se da svjedok dalje izjavljuje saglasno kao izjavi koja se čita te da na trećoj strani, pasus broj, prijevod broj 01107637 koji počinje: "poslije izbora na kojima je pobjedila ... umjesto SP., odnosno ispravljam se na istoj strani samo u trećem odluku odozgo umjesto HDZ treba da stoji SDA su se često sastajali ....".

Konstatuje se da svjedok izjavljuje da na strani pet prijevod broj 01107639 u sedmom odlumku treba da stoji "da su njegova žena i djeca napustili B. Petrovac napustili 25. maja a ne juna 1992. godine).

Konstatuje se da svjedok dodaje da na strani 6 u trećem odlumku prijavod broj 0110640 u pogledu veličine restorane nije veličine od oko 50 m².

Na istoj strani pod istim brojem u šestom odlomku odozgo svjedok izjavljuje da je znao da se u Kozilima nalazi šumsko radilište a ne šuma.

Konstatuje se da na strani 8 prijevod broj 01107642 u četvrtom odjeljku ime supruga Fikreta Hrnjića (ne Hrenjića) u kom dijelu se vrši sipravka.

Konstataje se da nema više pitanja, da svjedok nema ništa posebno dodati te da je izjava dostavljena u prilogu vjerodostojna da nebi imao ništa posebno dodati da se u prilogu nalazi crtež.

Svjedok ne traži da mu se čita današnji zapisnik jer je isti slušao u diktatu i na isti nema primjedbi te ga kao takvog svojeručno potpisuje.

Zapisnik nije čitan.

Dovršeno u 13,50 sati.

ZAPISNIČAK
Esma Aljuškić

SVJEDOK,
Fermin Čipriano

ISTRAŽNI SUDIJA
Edina Arnavutović

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVJEDOKA

PODACI O SVJEDOKU:

Prezime: Ramić

Ime: Zijad Ime oca: Safet

Nadimak/pseudonim: Zika Pol: muški ženski

Datum rođenja: 01.01.1953. Mjesto rođenja: Bosanski Petrovac

Nacionalnost: Bošnjak Vjeroispovijest: muslimanska

Jezik/jezici koje govori: bosanski

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuje od navedenih):

Jezici korišteni u toku razgovora: engleski i bosanski

Trenutno zanimanje: poduzetnik Prethodno: poduzetnik

Datum(i) razgovora: 15.04.2000.; 17.,18.,20. 07.2000.

Razgovor(e) vodili: 15.04.2000. -Ann Sutherland,
17.,18.,20.07.2000. - Richard Dupas

Prevodilac: 15.04.2000.-Alma Imamović, 17.,18.,20.07.2000. - Enida Jahić

Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: 15.04.2000. -Ann Sutherland, Alma Imamović; 17.,18.,20.07.2000. - Richard Dupas, Ann Sutherland, Enida Jahić

Potpis: /potpisano/

IZJAVA SVJEDOKA

Rođen sam u Bosanskom Petrovcu, u općini Bosanski Petrovac, 1. januara 1953. godine. Oženio sam se 1981. godine i imam dva sina.

Završio sam osam godina osnovne i četiri godine srednje škole. Osnovnu školu sam pohađao u Bosanskom Petrovcu, a tri godine srednje škole u Banja Luci. Takoder sam godinu dana išao u školu u Opatiji, u Hrvatskoj. U Beogradu sam dvije godine pohađao višu školu za turizam i ugostiteljstvo.

Završio sam tromjesečnu vojnu obuku u Kraljevu, u Srbiji, a zatim odslužio 12 mjeseci vojnog roka kao instruktor vožnje u Titogradu, 26. avgusta 1974.

Pet i po godina, u periodu od 1979. do 1984. godine, radio sam u Bihaću i predavao na srednjoj ekonomskoj školi turističko-ugostiteljskog smjera.

1979. godine moja dva brata i ja smo držali restoran u iznajmljenom prostoru u Bosanskom Petrovcu. Takoder sam kupio /donio u originalu?/ imanje u Bosanskom Petrovcu i dva zemljišta za gradnju u Bihaću.

Od 1990. do juna 1992. godine bio sam član Izvršnog vijeća SDP-a (Socijaldemokratske partije).

1992. godine sam bio uspješan poslovan čovjek. Posjedovao sam privatnu firmu "Ziko" i imao četiri prodavnice i restoran pokraj benzinske pumpe na glavnom putu. Restoran sam otvorio 1984. godine. Imao sam sedam ili devet zaposlenih radnika, a među njima je bila i jedna Srpskinja, po imenu Gospava. Bio sam u dobrom odnosima sa osobama srpske narodnosti. Trenutno sam poduzetnik u drvnoj industriji i trgovini i zapošljavam dvadeset šest ljudi. Firmu sam osnovao sa još dvojicom ljudi, a prostor iznajmljujemo od Šumske uprave u Bosanskom Petrovcu.

1990. godine SDS je održao politički miting u Bosanskom Petrovcu. Tu se skupilo nekoliko hiljada ljudi, uglavnom iz Bosanskog Petrovca, ali je također bilo Srba iz Grahova, Bihaća i Bosanske Krupe. Pripadnici svih nacija su prisustvovali tom skupu. Sjećam se da je jedan Srbin, Rašković, (lijecnik iz Šibenika koji se kasnije preselio u Knin), govorio na mitingu. Bio je tu i jedan Srbin s Kosova koji je govorio na tom skupu. Bogdan Kecman je rekao da će nabiti Turke na kolac. Spomenuo je mnoge stvari, govorio je o Srbima u Srbiji, Srbima u Drugom svjetskom ratu i partizanima koji su se borili. To je Muslimanima zvučalo veoma prijeteće i mnogi su s gnušanjem napustili miting. Ja sam otišao na piće s prijateljima i čuli smo ih kako pjevaju četničke pjesme. To nije bio demokratski skup, na njemu su govorili samo Srbi. U 18:30 sati video sam kako Raškovića voze u kočijama po gradu. S njim su bili Vojo Šljivar i Vinko Stupar. Stupar je bio član SPO-a, političke stranke Vuka Draškovića.

Bio sam prisutan na dva mitinga SDA-a, koji su održani nakon ovog skupa, a prije prvih izbora, u oktobru i novembru. Na tim mitinzima se skupilo hiljadu do dvije hiljade ljudi. Cilj tih skupova je bio da se objasni program SDA-a. Na tim mitinzima nisam imao ni približno isti osjećaj kao onda kad sam otišao sa mitinga SDS-a.

Još jedan miting SDS-a je održan u lokalnoj sportskoj dvorani neposredno prije izbora. Mislim da su mu prisustvovali predstavnici SDA-a jer su oni uvijek pozivali predstavnike drugih stranaka. Ne znam ko je govorio na tom mitingu pošto nisam bio prisutan.

Sjećam se još jednog mitinga, ali se ne sjećam tačnog datuma. Mislim da je to bilo prije velikog mitinga na Kosovu na kojem se skupilo šest stotina hiljada ljudi. Ostao sam kratko na tom mitingu. Govorili su reformisti i spominjano je Kosovo. Rekli su da ljudi na Kosovu žele rat, ali da oni ne žele raspad Jugoslavije. Govorila su četvorica ili petorica ljudi. Jedan od njih je bio Milan Santrač.

Nakon političkog mitinga na kojem je govorio Rašković, napetost je počela rasti. Zamijetio sam Raškovićevu fotografiju na vojnim kamionima koji su odlazili u pravcu Hrvatske. Građani srpske nacionalnosti su nosili njegovu fotografiju po općini. Nakon mitinga u sportskoj dvorani, sve češće se moglo vidjeti Miloševićeve fotografije, a zatim i Karadžićeve, Šešeljove i Draškovićeve. Primijetio sam kako Srbi u vojnim kamionima i civili razmjenjuju pozdrav s tri prsta.

Članovi SDS-a i HDZ-a su se često sastajali jer su imali zajednički cilj, a to je bilo riješiti se komunista u vladu.

Poslije izbora na kojima je pobijedila SDS, predstvincima ostalih stranaka nije dozvoljeno da zauzmu značajne položaje, osim na pravnom odjelu. Nisam prisustvovao nikakvim sastancima koje su održale stranke nakon izbora. Oni bi razgovarali o podjeli položaja. U izvršnoj vlasti, SDA je trebala imati predstavnike u odjelu za porez, kao i mjesto šefa policije. SDS to nije dopustila, tako da je bilo očigledno da se sprovodi njihova politika. 1990. godine predsjednik općine je bio Vid Jeličić, koji je morao ustupiti mjesto Rajku Novakoviću. Safet Hidić je bio predsjednik SDA-a.

Pred kraj 1991. i početkom 1992. godine moglo se čuti na radiju da se Bosanski Petrovac brani na kupreškoj liniji fronta. U to vrijeme stigla je vijest da ustaše (Hrvati) nadiru u to područje i da ga treba braniti. Lokalno bošnjačko stanovništvo je bilo mišljenja da ako taj kraj treba braniti, to treba uraditi u okolnim područjima, a ne u Kupresu. U to vrijeme je bilo mnogo muslimanskih oficira koji nisu htjeli ići tamo i ljudi su otpuštali s posla zato što nisu htjeli ići da se bore u Hrvatsku.

U tom istom periodu mogli su se na radiju čuti političari i ostali. Već u to vrijeme se osjećao uticaj Miloševićevih političkih stavova kroz Karadžića i ljude iz Krajine. Čuo sam na radiju Dragana Milanovića, predsjednika Inicijativnog odbora SDS-a, koji je kasnije bio na položaju u općini. Prije rata, kada bi dolazio u moj restoran, vidoao sam kazete i srpske zastave u njegovom automobilu.

Kada je počeo rat u Hrvatskoj u augustu 1991., Kličković, predsjednik vlade Republike Srpske, Vještica (ime nepoznato), pravnik, i predsjednik SDS-a u Bosanskoj Krupi, Stevo Beslač, predsjednik SDS-a u Bihaću, Pilipović, sekretar SDS-a i pravnik u Bihaću, su govorili na radiju.

Početkom 1992. godine prekinuli su nam radio i TV prijenos iz Sarajeva. SDS je minirala odašiljač u Oštrelju, koji se nalazi na udaljenosti od 13 km u pravcu Drvara. Nakon toga smo imali prijenos iz Banja Luke. Mnogi ljudi su govorili o ideologiji Velike Srbije, izjavljivali da su Srbi ugroženi i da je sve ovo sveta srpska zemlja. Prikazivali bi slike ljudi zaklanih u Foči, Srebrenici i Zvorniku, govoreći da su to Muslimani učinili Srbima.

U periodu između 1990. i 1992. godine sam mnogo puta video Radoslava Brdanina na televiziji i čuo ga na radiju. Bio je u SDS-u i bio je ili predsjednik Banja Luke, ili predsjednik cijele Bosanske krajine. Čuo sam ga kako zastupa iste ideje koje je

Karadžić propagirao, da će Alijina "Fildan" država biti samo oko Sarajeva. Također sam čuo kako Brđanin iznosi ideje SANU-a (Ćosić je bio predsjednik SANU-a), kako jednu trećinu Muslimana treba asimilirati, jednu trećinu eliminirati, a posljednju trećinu прогнati. Također sam ga video na televiziji kada je održan miting SDS-a u Banja Luci prije izbora 1990. godine.

Vidio sam Talića, komandanta Krajinskog korpusa. Talić je govorio da on predstavlja vojsku JNA i da vojska JNA neće ni na koji način uništavati narod, nego ga zaštititi. Vidjeli smo šta se kasnije dogodilo u Sloveniji, Hrvatskoj, a zatim u Bosni, i ko i šta je bila JNA. Također smo vidjeli šta se dogodilo u zatvoreničkim logorima.

Vidio sam i Mladića iz Srpske vojske na televiziji. Čuo sam da je i on 1991. i 1992. godine bio na igralištu u Bosanskom Petrovcu. Također sam čuo da su i visoki rukovodioci, kao što su Karadžić, Plavšićka i Koljević bili tamo.

Isto tako sam video Milanovića Manojla ili Mihajla, oficira srpske vojske koji je kasnije postao komandant koji je poveo korpus na Bihać. On je govorio o srpskoj ideologiji.

Na televiziji sam video i Vukića (ime nepoznato) iz Banja Luke. I on je govorio o srpskoj ideologiji.

U augustu i septembru 1991. godine stigli su pozivi za mobilizaciju. Mnogi ljudi su u to doba otišli u Knin. Mnogo Mušlimani se nizu odazvali zato što nisu željeli da ratuju protiv Hrvatske, pa su bili otpušteni sa svojih radnih mesta. Srbi su dobijali uniforme i oružje.

Oko Nove godine 1992., 600-800 vojnika je bilo stacionirano u gimnastičkoj dvorani srednje škole.

U januaru ili februaru 1992. godine, u Bosanskom Petrovcu je uveden policijski sat koji se odnosio na sve. Policijski sat je počinjao uveče u 22:00 ili 23:00 sata i trajao do 5:00 ujutro. Uveo ga je ili šef policije ili predsjednik općine, možda po nalogu kriznog štaba, a objavio ga je lokalni radio. Bošnjaci su ga se pridržavali jer su bili uplašeni.

U gradu su postavljeni kontrolni punktovi, koje su opsluživali srpski rezervisti i pripadnici teritorijalne odbrane (TO). Nosili su zelene, a ponekad i plave, maskirne uniforme. Čuvali su i nadgledali to područje. Ljudi su se plašili, pa su putovali samo ako su stvarno morali. Jednom prilikom, pred kraj maja ili početkom juna, kada sam se jedne noći vraćao kući iz Bihaća gdje sam prethodno prebacio robu za svoju firmu, morao sam čekati nekoliko sati na kontrolnom punktu. Bilo je nekih problema u Sarajevu, pa su ovdje zatvorili puteve. Na putu za Bosanski Petrovac nalazila su se četiri kontrolna punkta: u Pritoci, Dubovskom, Lipi i Vrtovačama.

Dana 18. ili 25. maja, rečeno nam je da predamo svo oružje, bilo ono prijavljeno ili ne. To je objavljeno preko radija i zvanična obavijest je izvješena po zidovima i zgradama po gradu. Svo prijavljeno oružje se moralo predati u policijsku stanicu. Samo su Muslimani predali oružje. Ja sam predao svoj pištolj, kalibra 7,62 mm, Bošku Dragiću u policijskoj stanici, dva ili tri dana nakon objave naloga. Mislio sam da se radi o privremenoj nagodbi. Dobio sam uvjerenje za predato oružje, međutim, mislim da je to uvjerenje izgorilo kada mi je zapaljena kuća. Koliko ja znam, samo su Muslimani predali oružje. Srbi su se naoružavali oružjem iz policije, iz zgrade

teritorijalne odbrane, iz helikoptera. Nije to bilo samo muslimansko oružje, pošto Muslimani nisu ni posjedovali tako mnogo oružja.

SDS je imala nalog da naoruža i pripremi policiju i vojsku. Vidio sam kako Srbi uzimaju najraznovrsniju artiljeriju, pa oruda transportiraju putem prema Smoljanima, Suvolji i Skakavcu. To su prevozili kamioni koje sam vidio da se kreću tim putem. Kada je JNA napustila bihačko područje, nisu sa sobom odnijeli nikakvo oružje. Srbi u ovom području su bili povezani sa Srbima u Hrvatskoj krajini. Svi lokalni Srbi su bili naoružani i propagirali su srpske ideje. Politika, vojska, policija, ekonomija i pravo su svi bili povezani – izgledalo je samo da su promijenili smjer.

Još od početka 1992. godine viđao sam helikoptere kako nadljeću područje oko Bosanskog Petrovca i spuštaju se u Rašinovcu, Smoljanima, Kuluniću. U mješovitim selima gdje su zajedno živjeli Muslimani i Srbi, izgleda da bi Srbi kao znak prepoznavanja stavili svijeću na prozor, pa bi im onda bilo isporučeno oružje.

Nakon što je istekao rok za predaju oružja, pet ili šest rezervnih policajaca su autobusom iz Šipa krenuli od kuće do kuće u potrazi za oružjem.

Prva ubijanja u Bosanskom Petrovcu su se dogodila otprilike u maju ili junu 1992. godine. Ja nisam bio svjedok ubijanja, ali sam prisustvovao sahranama. Bio sam na sahrani Muhameda Terzića (čija su braća bila zatočena u Kozili). Takoder sam prisustvovao sahrani jednog čovjeka iz Prijedora između 5. i 8. juna.

Krajem maja ili početkom juna, ugledni Muslimani su saslušavani i zvanično uhapšeni u isto vrijeme kad i ja.

Moja žena i djeca su napustili Bosanski Petrovac 25. juna 1992. godine, i otišli u Rijeku u Hrvatskoj. U Bosanskom Petrovcu smo ostali moja majka, jedan od moje braće, Senad, s djetetom, i ja. Moj drugi brat, Nihad, je sa svoja dva sina otišao u Bihać. Dana 9. augusta 1992. godine pala je granata koja je ubila petoro djece, među kojima se nalazio i jedan od sinova moga brata.

Dana 13. juna 1992. godine nalazio sam se u kući punca i punice u Bosanskom Petrovcu. Oko 10:00 sati ujutro, pojavila su su tri čovjeka:

Branković, Mile, profesionalni policajac, koji mi je bio prijatelj osam do deset godina;

Latinović, Neven, trgovac, koji je zatim postao rezervni policajac, kojeg sam znao čitavog života jer su nam roditelji bili prijatelji; i

Kapelan (ime nepoznato) "Knez", konobar, koji je zatim postao rezervni policajac.

Ti policajci su mi rekli da me vode u Stanicu policije da dam izjavu. Kada sam stigao u Stanicu policije, čekao sam u hodniku otprije sat do sat i po vremena. Tu je bilo još pet ili /kao u originalu/ osoba, sve Muslimani koji su živjeli u Bosanskom Petrovcu. Među njima su se nalazili Ekrem Didović, Semko Družić, Hadžić (ime nepoznato) "Šomak", Eno Bolić.

Mene je saslušao šef krivične istrage u Bosanskom Petrovcu, Vukobrat (ime nepoznato). Vukobrata sam poznavao nekih petnaest godina. Iza Vukobrata stajao je čovjek po prezimenu Nikić (ime nepoznato), koji je bio iz Bosanskog Petrovca ali je radio u Velikoj Kladuši.

Razgovor je trajao oko 15 do 20 minuta. Za vrijeme razgovora, Vukobrat je gledao list papira za koji je rekao da je lista s imenima osoba koje posjeduju oružje i da se moje ime nalazi na toj listi. Vukobrat mi je rekao da je tu listu dobio od Muslimana. Rekao mi je da bih mu trebao kao prijatelju predati pušku, pa onda neće biti problema. Kazao sam mu da nemam pušku. Rekao sam mu da imam pištolj, ali da sam ga predao Bošku Dragiću prije nekih 15 do 20 dana, kada su Srbi to po prvi put tražili preko radija i preko megafona vozeći se svuda po gradu.

Onda su me odveli sprat niže, u ćeliju od 7 do 10 kvadratnih metara. U toj prostoriji se već nalazilo 9 do 10 ljudi iz Bosanskog Petrovca, uključujući Ekrema Didovića, Semka Družića, Hadžića (ime nepoznato) "Šomka", Enu Bolića i još neke ljude iz Bjelaja.

Davali su nam dva obroka dnevno, i zavisno od stražara, mogli smo primati posjete. Ujutro smo mogli provoditi vrijeme u restoranskoj prostoriji i mogli smo koristiti zahod tokom dana. Ponekad smo spavali u restoranu koji je bio velik 10 do 11 kvadratnih metara.

Kada sam napustio policijsku stanicu 30. juna 1992. godine, u ćeliji je bilo 29 zatvorenika, uključujući i sedmoro djece iz Sanice.

Dana 30. juna 1992. godine, oko 3:30 sati ujutro, policajac na dužnosti, koji se prezivao Repija (ime nepoznato), je došao u ćeliju. Rekao je da ćemo biti prebačeni negdje drugdje. Pet minuta nakon što je Repija došao u ćeliju, ukrcali su nas u autobuse i odvezli u Kozilu, preko Drinče. U autobusu su se nalazila dva ili tri naoružana rezervna policajca. Mislim da se jedan od njih zvao Đuro. Dva policijska automobila su pratila autobus, jedan je bio ispred, a drugi iza autobusa.

Mislili smo da idemo u Manjaču, ali kada smo prošli Drinču, shvatili smo da idemo u Kozilu. Ona je udaljena otprilike 17 kilometara od Bosanskog Petrovca. Trebalo nam je 30 do 40 minuta da tamo stignemo. Znao sam da se tu nalazi šumar, ali nikada nije nisam tu bio.

Kada smo stigli u Kozilu vidiо sam drvenu građevinu, 10 x 16 metara, okruženu bodljikavom žicom. Bilo je tu i nekoliko drugih zgrada. Nacrtao sam skicu logora u Kozili koju vam predajem.

Kada smo stigli u Kozilu vidiо sam šest ili sedam muškaraca u vojničkim uniformama i s automatskim puškama. Kasnije sam saznao da su to bili čuvari iz bihaćkog zatvora. Postrojili su nas ispred ograde od bodljikave žice. Zatim smo jedan po jedan ušli u zgradu gdje nam je naređeno da bacimo lične dokumente i dragocjenosti na pod u hodniku.

Svi smo ušli u prostoriju označenu brojem 1 na mojoj skici. Ta soba je bila velika nekih 14 kvadratnih metara. Primijetio sam da se u sobi nalazi mnogo jako starih madraca od spužve i da su na podu plastične pločice.

Oko 15:00 ili 16:00 sati, izvjestan broj ljudi je prebačen u drugu prostoriju. U sobi broj 1 je ostalo osamnaest ljudi. Oko 17:00 sati sam saznao da se u susjednoj prostoriji, označenoj brojem dva na mojoj skici, nalazi 18 ljudi iz Vakufa.

Nešto kasnije iste te večeri stigao je drugi autobus iz Bosanskog Petrovca. U njemu su dovezli još ljudi iz Bosanskog Petrovca. Bilo je ukupno negdje oko 95 Muslimana zatočenih u Kozili.

Ja sam bio zarobljen 36 dana u Kozili, do 6. augusta 1992. godine, kada su šesnaestorica od nas odvedena u Kamenicu, devotorica iz Bosanskog Petrovca i sedam mladića iz Sanice.

U zgradi je bilo šest prostorija. Jedan čuvar, "Biga", nam je dopuštao da idemo u druge prostorije, pa smo se tako upoznali s ostalim ljudima i saznali odakle su. Prostорије nisu bile zaključane i mogli smo se kretati na vlastitu odgovornost. Dobivali smo tri obroka dnevno. Hrane nije bilo dovoljno i bila je nekvalitetna. Dobili bismo ribljу konzervu na dvije osobe i dva kruha na osamnaest ljudi. Bilo nam je dozvoljeno da koristimo zahod na kraju zgrade. Imali smo dovoljno vode da podmirimo svoje potrebe.

Koliko sam ja upoznat, za zatvor su bili zaduženi čovjek koji se prezivao Zorić (ime nepoznato) "Cigo" i čovjek koji se prezivao Kresoje ili Kresoja (ime nepoznato). Radili su u smjenama, mijenjajući se svake sedmice. Nisam znao ni jednog od njih. Saznao sam od ostalih zatvorenika da je "Cigo" radio u bihaćkom zatvoru. U "Ciginoj" smjeni sam bio maltretiran. U Kresojinoj smjeni su me ostavljali na miru.

U Kozili je bilo 35 do 40 čuvara. Među njima je bilo sedam ili osam čuvara iz Bihaća. Svi čuvari su nosili obične uniforme JNA sivomaslinaste boje (SMB) /u originalu SNB/, izuzev Zorića koji je nosio kamuflažnu uniformu.

Poznavao sam sljedeće čuvare u Kozili:

Stupar Dragan, Srbin, radio kao policajac u Gati, blizu Bihaća. Živio je na udaljenosti od dva kilometra od moje kuće i znao sam ga čitavog života. Vidio sam kako u logoru opslužuje mitraljesko gnijezdo.

Ćup Dobrica, Srbin, radio kao dječiji psiholog u Bosanskom Petrovcu. Poznajem ga trideset godina.

Despot Nikica, Srbin, radio u Zagrebu. Pohađali smo skupa osnovnu školu u Bosanskom Petrovcu.

Ivanić Milan, Srbin, vozač iz sela 12 kilometara udaljenog od Bosanskog Petrovca, u pravcu Bihaća. Poznajem ga petnaest godina. Njegov brat, Dragan, je bio predsjednik SDS-a.

Puzgaća Nine, Srbin, radio kao kvalifikovani radnik u Vukovči ili Drinči. Poznajem ga petnaest godina.

Ćosić, Ranko, Srbin, radio kao radnik u tvornici "Bosnaplast". Poznajem ga dvadeset godina.

Željko, prezime nepoznato, Srbin, koji je držao kafanu na putu za Drvar. Poznajem ga 10-12 godina.

Kresoje ili Kresoja, ime nepoznato, Srpskinja, bila je stara sedamnaest ili osamnaest godina.

Ostale srpske čuvare nisam poznavao, ali oni čija sam imena saznao od zatvorenika u logoru su sljedeći:

Babić, ime nepoznato. Bio je iz Bravskog.

Knežević, ime nepoznato. Bio je čuvar iz Bihaća.

Sološa, ime nepoznato.

Latinović, ime nepoznato. Radio je u "Kombitexu" u Bihaću.

Baroš Dragiša. Igrao je nogomet i radio u Bihaću.

Glušica, ime nepoznato. Bile su dvije osobe s tim prezimenom.

Bijelić ili Jević.

Refik Terzić iz Bosanskog Petrovca je bio u zatvoru u Bihaću i znao je imena svih čuvara iz bihaćkog zatvora. Mislim da Midho Družić ima imena svih stražara i zatvorenika. Takoder mislim da Hare Beganić ima listu zatočenika u Kozili i Kamenici.

Dana 5. ili 6. jula 1992. godine, odveden sam na saslušanje tokom kojeg sam trebao napisati određene stvari, kao na primjer, za koga smo bili zaduženi i koga smo trebali ubiti, koji Muslimani su imali oružje, ko su bili predstavnici SDA-a. Morao sam napisati imena članova moje porodice. Vido sam čuvara Babića (ime nepoznato). Na tom saslušanju me nisu tukli, ali su me kasnije pretukli četiri puta.

Prvo premlaćivanje se dogodilo uveče 11. jula 1992. godine. Mlada muslimanska liječnica, supruga Fikreta Hrenjića, je došla u Kozilu te večeri i pregledala veći broj zatvorenika u sobi označenoj brojem sedam na mom crtežu. Imao sam neke stomačne probleme, pa sam upitao stražara mogu li je vidjeti. Tom prilikom mi nije dala nikakve lijekove. Glušica je bio stražar na dužnosti.

Kasnije te večeri su Družić Midhu, Družić Safeta i mene jednog po jednog odveli u zgradu uprave, zgradu koja je na crtežu najbliža zgradi u kojoj smo bili zatočeni. U zgradi uprave nalazila se glavna prostorija, s vratima koja su vodila u drugu prostoriju lijevo. U prostoriji u koju su me uveli bio je radni sto i dva željezna kreveta. Kada sam ušao, vido sam Zorića (ime nepoznato) "Cigu", Kneževića (ime nepoznato) i Željka (prezime nepoznato). "Cigo" me optužio da sam umiješan u zločine protiv srpske djece, kojima sam vadio oči makazama. Onda me Knežević počeo mlatiti palicom po licu, rukama i nogama. "Cigo" i Željko su me udarali nogama i tukli pesnicama po licu. "Cigo" me također mlatio po nogama. Psovali su nam balijsku mater, nazivali nas muslimanskim lažovima i govorili da se Muslimani spremaju za borbu. Premlaćivanje je trajalo nekih 40 minuta. Plakao sam i jaukao od bolova. Nastavili su me tući. Nakon premlaćivanja, zatvorili su me u samicu, prostoriju označenu brojem 7 na mojoj skici, gdje sam proveo 11 dana.

Drugo plemaćivanje se dogodilo 14. jula 1992. godine. Oko 2:00 sata ujutro jedan stražar me odveo u zgradu uprave. Kada sam ušao u zgradu vido sam "Cigu". Prijedio mi je i rekao da će dovesti moju ženu i djecu iz Rijeke. Kazao je da moram priznati da se Muslimani pripremaju za rat protiv Srba. Rekao mi je spustim glavu i stavim ruke iza leđa. "Cigo" me zatim udarao pesnicama i pištoljem po cijelom tijelu. Onda mi je stavio pištolj na sljepoočnicu i pitao me šta želim poručiti djeci. Nisam ništa rekao. Sve to je trajalo dugo vremena, oko jedan sat. "Cigo" je onda pozvao stražara da me

odvede. Nine Puzgaća me izveo vani i rekao "polako majstore". Puzgaća me poveo niz cestu. Tri stražara su stajala nekih 50-60 metara dalje. Jedan od stražara je bio Ivanić (ime nepoznato). Lila je kiša. Puzgaća mi je naredio da otpužem do stražara. Kada sam bio na oko 35 metara od njih, stražari su otvorili vatru. Mora da su pucali u zrak pošto me nijedan metak nije pogodio. Puzgaća mi je rekao da se dignem i odveo me do korita s vodom nedaleko od zgrade uprave. Naredio mi je da operem noge u koritu. Onda me odveo do stražara Sološe, 20 metara dalje, na cesti, blizu zgrade uprave. Sološa me onda upitao da li sam predao oružje i ja sam odgovorio da jesam. On mi je rekao da to nije tačno. Bio je vrlo pijan i odveo me u sobu broj 7. Rekao je da će se vratiti za deset minuta, ali se srećom nije vratio.

Treće premlaćivanje se dogodilo 29. jula 1992. godine. Stražar je došao u prostoriju broj 1 i prozvao Družić Midhu i mene, pa nas odveo u zgradu uprave. Kada smo ušli u prostoriju, video sam da je tu Safet Družić, ali ne znam kada je tu dospio. Također sam video "Cigu" i pet stražara. Dvojica od tih stražara su bili Latinović i Baroš Dragiša. Jedan drugi stražar, Glušica, je stajao iza svih nas, držeći automatsku pušku u rukama. Nas trojicu su postrojili. Onda nas je "Cigo" saslušavao. Obratio se Midhi i meni i upitao nas ko je voda Muslimana, gdje se nalaze puške i kakve su nam namjere. Prvo su mi postavljali pitanja, pa me onda tukli. Mlatila su me četvorica čuvara (peti je držao automatsku pušku). Stražari su me udarali policijskim palicama, pesnicama i nogama. "Cigo" me je također udarao šakama i nogama. Zatim bi "Cigo" postavio pitanja Midhi i Safetu, pa bi ih onda on i stražari mlatili. I njih su tukli policijskim palicama, šakama i nogama. Onda je "Cigo" naredio Midhi da me izmlati. Midho je rekao da to ne može uraditi jer sam mu rođak. Zatim je "Cigo" naredio meni da isprebijam Midhu. Odbio sam. A onda sam ipak odlučio da udarim Midhu kako bih pokazao da nas dvojica nismo saučesnici u zavjeri, to jest, da nema ništa tajno među nama. Krenuo sam da šakom udarim Midhu, ali sam ga promašio i razbio prozor. Onda su oni rekli: "Jebo ustašku mater, kad si spremjanjeg da udariš, bog zna šta bi tek nema napravio". To sve je trajalo nekih 30 minuta.

Onda je "Cigo" naredio Midhi i Safetu da napuste prostoriju i jedan od čuvara ih je izveo napolje. Mene su stražari i "Cigo" ponovo počeli tući. "Cigo" je sjedio na radnom stolu. Naredio mi je da mu pridem i sagnem se tako da me može udarati po glavi. Više puta me je udario šakama. "Cigo" je onda izvukao nož i uperio mi oštricu u lice, a zatim me drškom noža udario u čelo. Nastavili su me tući palicama i pesnicama. To premlaćivanje je trajalo otprilike 30 minuta. Nekoliko puta sam gubio svijest. Ne sjećam se kako sam ponovo dospio u sobu broj 1. Nešto kasnije, izvedeni su i pretučeni Muamer Hidić i Fuad Ferizović.

Kada sam sljedećeg jutra otisao u kupatilo, nisam mogao prepoznati samog sebe; imao sam crne i plave masnice po cijelom tijelu. Jedan od zatvorenika, Demil, je imao kod sebe neku kremu, pa mi je stavio na oči. Midho je bio u sličnom stanju kao ja, sav slomljen i pretučen. Tog jutra mi je zatvorenik po imenu Asim Vojić rekao da su mu naredili da očisti zgradu uprave i da je glavna prostorija u kojoj su mene pretukli bila puna krvi. Također mi je dao moju jaknu i kaput koje sam nosio prethodne noći.

Cetvrti premlaćivanje se dogodilo 31. jula 1992. godine. Jedan stražar me prozvao i odveden sam u zgradu uprave. Kada sam ušao u sobu, video sam "Cigu" i četiri stražara, među kojima su bili Babić (ime nepoznato) i Bijelić ili Jević, jedan čuvar čijeg se imena ne sjećam i neki čovjek u bijelom odjelu. "Cigo" mi je postavljao pitanja. Tada sam se već bio oprostio od života i više nisam ni odgovarao. "Cigo" je otisao. Onda su svi stražari skočili na mene. Okružili su me i počeli udarati policijskim palicama. Zabudili su mi palicu u prsa. To premlaćivanje je trajalo otprilike 40 minuta. Od udaraca sam bio crn po cijelom tijelu.

Prije jednog od tih premlaćivanja, ali se više ne sjećam kojeg po redu, morao sam napisati podatke o vodama SDA-a iz Bihaća i Cazina. Poslije svakog premlaćivanja me boljelo cijelo tijelo i posvuda sam imao modrice. Mislio sam da su mi sve kosti polomljene. I danas imam tragove na leđima, a bubrezi su mi oštećeni. Volja mi je bila slomljena.

Dana 1. augusta 1992 godine, srpski inspektor, Vanja, video je zatvorenika Tofu Terzića kako čisti logor. Tofa se požalio Vanji rekavši mu da stražari premlaćuju mene i Midhu Družića. Stražari su me pozvali da izadem i video sam Vanju ispred samog ulaza. Poznavao sam Vanju 25 godina. On je i prije u mnogo navrata dolazio u logor da vodi saslušanja. Jednom prilikom je i mene saslušao. Oči su mi bile crvene i otečene, bilo me je teško prepoznati. Vanja se skoro onesvjestio kad me je video. Pitao me zašto mu nisam rekao da me premlaćuju. Plašio sam se da bilo šta kažem jer su "Cigo" i Sološa bili tu. Vanja je rekao da će tu prenoći i da me nijedan stražar neće dirati. Otišao je sutradan, oko podneva.

Sljedeće noći, 2. augusta 1992. godine, na dan srpske slave Ilinden, u zgradu uprave odveli su jednog po jednog Remzu Ferizovića, Huseina Kartala, "Tedu" Miličevića i još neke druge. Čuo sam užasne krikove, kao kad psi zavijaju, pa sam pomislio kako je bolje kad te mlate nego kad slušaš to jaukanje.

Stražari su dali zatvorenicima da ispunе formulare Međunarodnog odbora Crvenog križa (ICRC), što smo i učinili, ali predstavnici Međunarodnog odbora Crvenog križa nikada nisu došli u logor.

Dana 6. augusta 1992. godine, šesnaest ljudi iz Kozile je odvedeno u vojni logor u Kamenici, u općini Titov Drvar. Zajedno sa mnom su prebačene sljedeće osobe iz Bosanskog Petrovca:

Didović Ekrem
 Družić Midho
 Družić Safet "Čoban"
 Kartal Husein
 Kartal Fadil
 Hidić Muamer
 Hrnić Fikret
 Linjić Nihad
 i sedam mladića iz Sanice.

Sasvim sam siguran da smo bili prebačeni 6. augusta 1992. godine zato što sam brojao dane.

Stražari su nam vezicama za vojničke čizme vezali ruke iza leda i onda nas utovarili na dva kamiona, jedan manji i jedan veći. Po četvorica nas su bila na svakoj od dvije strane kamiona, a dva stražara su bila u uglovima kamiona. Ranko Ćosić je sjedio u suprotnom uglu. Trebalo nam je sat i po da dođemo do Kamenice.

Ostao sam u Kamenici do 3. novembra 1992. godine. U Kamenici je bilo ukupno 68 ili 69 zatvorenika, od kojih je 61 bio oslobođen. Neki su izgubili živote. Većina ljudi su bili muslimanske narodnosti, a bio je tu i jedan Hrvat iz Kupresa ili Bugojna. Osim nas šesnaestorice iz Bosanskog Petrovca koji smo bili prebačeni iz Kozile u Kamenicu, bilo je još dvanaest ljudi iz Bosanskog Petrovca koji su kasnije dovedeni u Kamenicu.

"Cigo" i nekih 15 stražara iz Kozile su došli u Kamenicu. Na početku su logorom zapovijedali "Cigo" i Baroš Dragiša. Baroš je bio u prvoj sedmičnoj smjeni, a zatim "Cigo", a onda su poslije tri dana "Cigu" otpustili. Šobot (ime nepoznato) šef Službe za bezbjednost u Kamenici, vidio je kako neki "Cigini" stražari tuku jednog čovjeka iz Velagić koji je imao otvorene rane na ruci. Šobot se jako razljutio i posvadao se sa "Cigom". Šobot je otišao do nadzornika u Drvaru i "Cigo" je otpušten. To znam zato što je Fikret Hrenjić iz Bosanskog Petrovca čuo raspravu između "Cige" i Šobota dok je bio u zahodu. Nakon što su otpušteni "Cigo" i njegova smjena, došla je da nas čuva grupa mladića. Ostao je samo jedan stražar iz "Cigine" smjene, pravnik Kukić (ime nepoznato) iz Drvara. Čuo sam da je nadzornik logora u Kamenici bio iz Drugog korpusa Srpske vojske.

Sve su nas zatvorili u jednu veliku prostoriju u školi. Jedan dio te prostorije je bio neka vrsta pozornice. U tom prostoru su držali ljudi koji su dovedeni kasnije iz Sanskog Mosta ili iz Bosanske Krupe. Između tog dijela i ostatka sobe nalazila se drvena pregrada. Do naše prostorije nalazio se hodnik gdje smo jeli. Do hodnika se nalazila učionica gdje su bili Srbi. Čuo sam da su to vojni dezerteri ili kriminalci. Neki ljudi iz Bosanskog Petrovca su to saznali iz razgovora sa stražarima.

Tri ili četiri dana nakon našeg dolaska počeli smo postavljati bodljikavu žicu oko zgrade. Bila su dva reda bodljikave žice, jedan viši od drugog, a čuo sam da su se između te dvije ograde nalazile mine.

Saslušavali su me u nekoliko navrata. To su uglavnom bili razgovori koji nisu bili nalik saslušanjima u Kozili. Jednom prilikom me saslušavao vojni istražitelj, Šobot (ime nepoznato) koji je bio fin čovjek.

Mene nisu tukli u Kamenici, ali druge jesu i mnogi se nikad nisu vratili. Sjećam se da je bio premlaćen Rešo Spahić, "Babo", inženjer iz Bosanskog Petrovca, koji je bio oslobođen iz Kozile da bi kasnije bio doveden u Kamenicu. Ljudi bi izvodili nevečer i odvodili ih iza škole. Iako nikad nisam prisustvovao premlaćivanjima, čuo sam jaukanje. Nekada bi ih izvodili jednog po jednog, a nekada u grupama. U Kamenici premlaćivanja nisu bila tako surova kao ona u Kozili. Po mojoj procjeni ljudi su bili pretučeni 6 do 10 puta prije nego je Međunarodni odbor Crvenog križa (ICRC) došao u logor. Nakon posjete ICRC-a, premlaćivanja su postala rijeda. Viđao sam ljudi nakon što bi ih pretukli. Bili su kao ja u Kozili, crni i modri po cijelom tijelu. Stražari su nosili policijske palice, pa kada bi se ljudi vratili u sobu pričali bi mi kako su ih stražari tukli palicama i pesnicama. Tim ljudima nikada nije ukazana nikakva medicinska pomoć. Ponekad bi neki vojni liječnici navratili da nas vide, ali ništa ne bi učinili.

Tokom prvih pet do deset dana mog zatočeništva dobivali smo 3 obroka dnevno. Ujutro su nam davali riblju konzervu, paštetu ili sir. Za drugi obrok smo dobivali grah, rižu i mljeveni kukuruz. Za treći obrok jeli smo tu istu mješavinu.

Nakon 5 do 10 dana zatočeništva hrana nam je reducirana na dva obroka dnevno. Prvi obrok smo dobivali u 11:00 sati, a drugi u 16:30 sati. Ti obroci su bili ista mješavina graha, riže i mljevenog kukuruza.

Dobivali smo dovoljno vode za piće. Napolju je bio veliki rezervoar s vodom. Ujutro bismo se prali vodom iz tog rezervoara. Mislim da smo imali nesto sapuna i ručnika, a

čistu odjeću su nam donosili rođaci. Mojim rođacima je također bilo dozvoljeno da mi donose hranu.

Iza škole je bilo veliko igralište gdje je zatvorenicima bilo dozvoljeno da primaju posjete - mogli bi tu sjesti i razgovarati. Bilo nam je dopušteno da se sa svojim posjetiteljima sastajemo na jednom malom dijelu igrališta. Za vrijeme posjeta stražari bi stajali dovoljno blizu da bi mogli čuti razgovore.

Za obavljanje nužde morali smo koristiti tri provizorna zahoda koji su se nalazili na ulazu u školu. Noću bi vršili malu i veliku nuždu u bure od 25 litara. Ponekad nam po danu ne bi bilo dopušteno da idemo u te improvizirane zahode. Nekada nam stražari ne bi dopustili da koristimo zahod, tako da smo morali trpjeti.

Bio sam na prinudnom radu samo jednom ili dvaput za vrijeme mog zatočeništva. Neki ljudi su morali tovariti vreće s pijeskom. Pred samu zimu neki ljudi su morali sjeći drva za vatru.

Nikada nisam bio svjedokom ubistava dok sam bio u Kamenici.

Čuo sam od ljudi koji su bili zatočeni sa mnom da su ubijena četiri čovjeka. Ljudi koji su ubijeni su dovedeni iz Sane i zatim preko Bosanske Krupe odvedeni u Kamenicu. Jednog jutra dok sam se prao video sam dvojicu ljudi koji su bili potpuno modri od udaraca. Također su imali posjekotine na licima. Video sam kako ih stražari odvode. Nisam se usudio da ih previše gledam. Čuo sam da je jedan od tih ljudi bio profesor koji se zvao Šepić (ime nepoznato) a drugi se zvao Kadić (ime nepoznato). To su mi rekli ljudi iz B. Krupe. Nikada prije nisam sreo te ljude. Ne sjećam se tačnog datuma, ali mislim da je to bilo negdje u septembru. Tog jutra sam video te ljude po prvi i posljednji put.

Dana 28. augusta 1992. godine ICRC je došao u logor i popisao naša imena. Nakon posjete ICRC-a, uvjeti su se nešto popravili, ali su neke ljude još uvijek odvodili na premlaćivanje.

Upravo pred naše oslobođanje odvedeno je pet ljudi. Čuo sam da su odvedeni u Manjaču i do danas se nisu vratili. Njihova imena su: Omanović Šaćir iz Biljana, Kalić Kalmin iz Sanskog Mosta, Subašić Jasmin i njegov brat (ime nepoznato), obojica iz Sanice, i jedan čovjek iz Velagića, čijeg se imena ne sjećam.

Ovaj čovjek kojeg sam posljednjeg spomenuo također mi je pričao o strijeljanju koje se dogodilo između 29. maja i 4. ili 5. juna 1992. godine. Rekao mi je da je srpska vojska odvela oko 90 Muslimana, uključujući i njega, ispred stare škole u Velagićima. Vojska je otvorila vatru i poubijala sve ljude osim njega i još dvojice. Ne sjećam se imena te druge dvojice ljudi koji su se spasili. Nikada mi nije rekao gdje su odnešena tijela poubijanih ljudi.

Kao što sam već spomenuo, oslobođen sam 3. novembra 1992. godine. U to doba su posjete ICRC-a bile sve češće. Stražar po imenu Dragiša Baroš nam je rekao da će nas uskoro oslobođiti. Odvijale su se pripreme za naše oslobođenje. Sa stražarevog radija smo načuli da ICRC sa Karadžićem pregovara oslobođenje zarobljenika. Crveni križ nam je donio taj papir, rekavši nam da odlazimo na vlastitu odgovornost. Muslimani su napustili B. Petrovac 23. ili 24. septembra 1992. godine. Ja sam potpisao taj papir dan ili dva prije nego sam oslobođen. Na papiru sam izjavio da želim otići u Karlovac. Noć prije našeg oslobođenja Baroš nam je rekao da ćemo moći da odemo. Te iste noći Žulj Pavo i jedan vojnik Imširević (ime nepoznato) iz Turija Bihaća odvedeni su u

samicu. Oko 05:00 sati počeli smo čistiti sobu. Oko 06:00 ili 07:00 sati je stigao ICRC. Sljedećeg jutra kada su nas okupili prije oslobođanja, ICRC je primijetio da nedostaju dva čovjeka. Prije nego što smo krenuli, ti ljudi su nam se pridružili i otišli zajedno s nama.

Bilo je tu pet ili šest džipova i dva autobusa koji su nas kroz mnoge gradove konačno doveli do Karlovca.

Nisam prisustvovao rušenju džamija, ali sam video rezultat kada sam se vratio u Bosanski Petrovac u septembru 1995. nakon oslobođenja općine.

Do sada nikada nisam dao nikakvu potpisani izjavu nijednoj organizaciji. Godine 1996. i 1997. razgovarao sam s novinarima u Karlovcu i u Njemačkoj.

Spreman sam javno svjedočiti o dogodajima koje sam opisao.

KRAJ IZJAVE

POTVRDA SVJEDOKA

Izjava mi je glasno pročitana na bosanskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svom znanju i sjećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svjestan sam da se može upotrijebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991, kao i da mogu biti pozvan da javno svjedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 20.07.2000.

POTVRDA PREVODIOCA

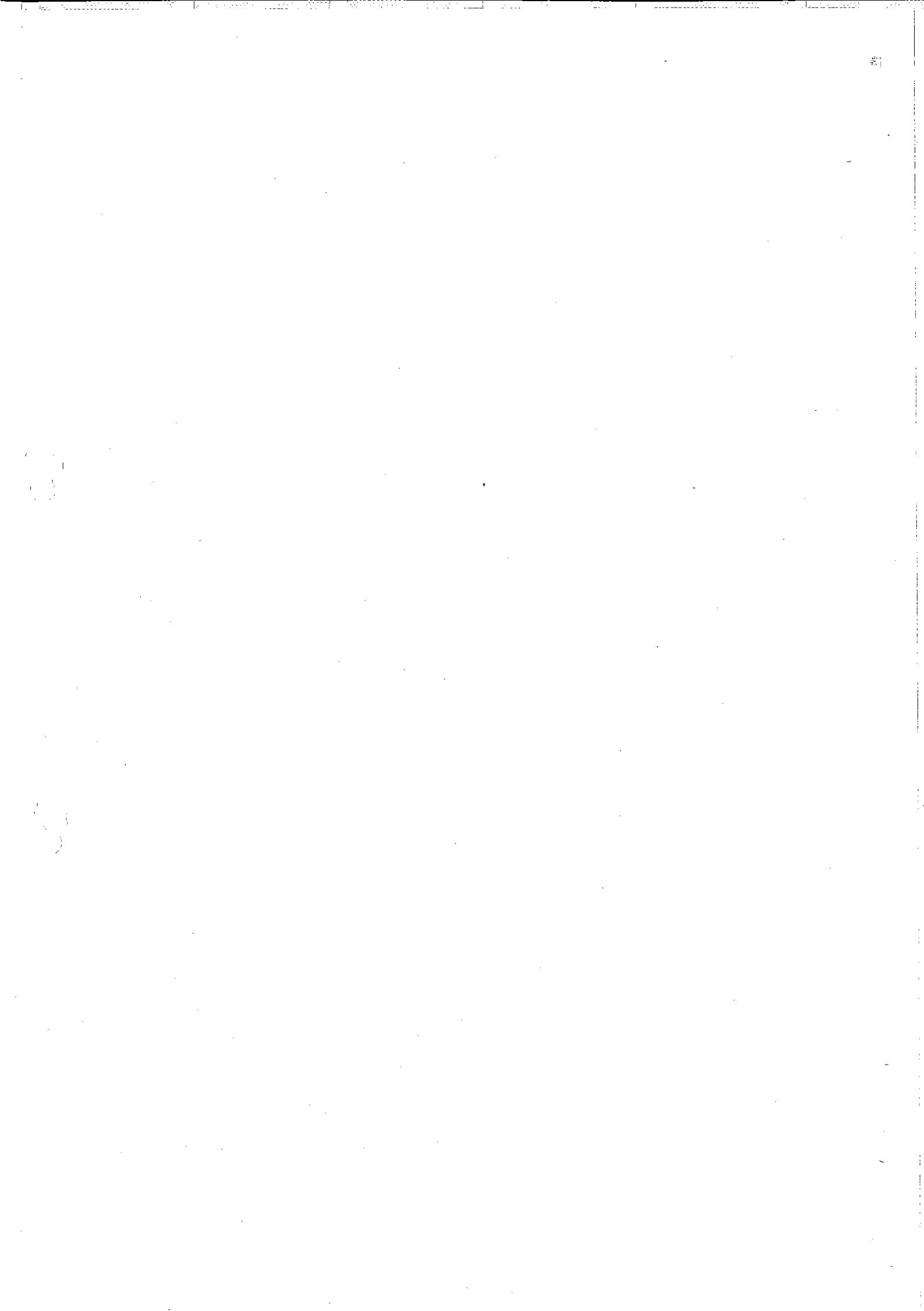
Ja, Enida Jahić, prevodilac, potvrđujem sljedeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalifikovana i ovlaštena od strane Sekretarijata Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. da prevodim sa bosanskog jezika na engleski jezik, kao i s engleskog na bosanski jezik.
- 2) Ramić Zijad mi je dao do znanja da govori i razumije bosanski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu sam usmeno prevela s engleskog na bosanski jezik u prisustvu Ramić Zijada koji je, po svemu sudeći, čuo i razumio prijevod ove izjave.
- 4) Ramić Zijad je potvrdio da su, po njegovom znanju i sjećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih prevela, što je potvrdio svojeručnim potpisom na predviđenom mjestu.

Datum: 20.07.2000.
Potpis: /potpisano/

(
)

(
)

H. sub.
S.P. 37.

00493312

Romac (z)jad, m prečasost. kultoh) Sotib
20. p. 1859, 5. konjograd. Mostabazar,
nugorje ŠIČ Saro. ~~Ob~~ Neodigne,
Nebajnjovar. Vojka 1880 Ohrid Biogr.
Po manjših Mekhima, obiski Dž.

Kiji bio član stranke SSA. In Holmig
je bio Hodžic Ralim, a n sošace
čenici Elmedin.

Kao je počela zagonitost dot ji
zgodboj de se formata Romac Sotib,
se Afranjan s nezad. Grah. in
T. i doto je darslo. Da se
čebelj 6 parata i opava po ja
komp. one vraceno.

K. S. Romac Sotib, Budževci Fjido,
Budževci Sado, Komac Fadi, Beličikovač
i Romac Fadić. F-ja Fabx je bila da
kompletne grude kiji a zadrž. osiđe
je ne bi mali pukov nared.

K. S. Kiji suradnik s drugim komu
stobrimo. K. S. uje bio znanak:

Fad je bio radnik na orfizor
grubi s mest. vani. S druge o gosp.
recom mi hranil, kar je napovedala TO.
Kupac Covi s ~~četrt~~ jutročki kuhinja
prakt i kuhol tel. boljševi. Prakt
je upokojen do 23-24 voda
let 120 te je ~~četrt~~ magaz

if there will be "PDP" negotiate me
opinion. Indo's goals for agreement,
indeed, a Rallies Elephants and made the
observers made possible to the drafting
such secret done in dolor's red in
line of strike.

Sat's case was over, so no their
to elect best organ. Tri part
in to a stable handle; jas' sji
the mass locate its party now
for no reason. Sri Lanka to mark.
Any party in spirit. Partie in to
the world: Gopic Febrer, Kropic Vebis
in Bigold Task.

Replies to be the free in India. No ask
to do the peace problem.

One is to a Hindu relief, Second:
Liberation, Velociti' First succeed and
the rule in products of most common
~~for~~ for better life; in his post
in progress over.

Gopic Kandya, 16th in a final who
wrote. Koko in ji promote my
to stay away works to their
in our.

Please see reference in former B.H.

00493313

Prifvor

Amrit

Dec. 1, 1942. 12
1500 ft. alt. -
Tropical -

ABRAZO ĒĒNE

00592296

PERIODIC READING SCHEDULE - GRADE 1

LIGGENDE NA PODEGO/0 33. PERIODIC TAKEN DURING SERVICE.

四

U sklopu ugovora, u SIB B. Petorce i logoru je izdacijsko
izjednacujuće interesantskih vjeća u svjetlu Konke - s. Trinik, obrazujući
su informativni rasporedi sa sljedećim licima:

LARTAC NUMBER, pričatku automotomanjčar, rezervni redovni Redakcije Rakeo
effekcijeg SDB u Bosni i Hercegovini. Kroz razgovor, uključujući i njihovu
iz od strane nadležnih E.O. Štefanović Guverna i službenicima nadležnih E.O. tijekom
slimici i tokom poslovanja dvije godine nježi dobivac mlađevi Redakcije miti
čuvajući raspodjelu novaca za rad na prikupljanju bezbjedostnih dokumenata
za mikrofotografiju su rekli joj zadržati. Krajem 1994. godine od rukovod
učesnog nastavka SDB, u svakodužnosti funkcioniranja MUP-a BiH, predsjednik
je Češko-nastavne - pripadnik i službenik Logistike i vrednovanju tehnolo
gija SDB BiH-ao. (Na očekivani prijatelji nadzivljava i dr. Čepčević, pre
eventualnih razmaka s nastavnikom i predstavnicima SDA u B. Petrovu
kontaktovali su stranicu koju je Nada Štefanović uveo ili ju uveo oni se oslikali).

Cartal către că cu o maruzăvare prevedea SDA negli majoratii zilei
prededură fondatorului SAFET HIDIC "S.A.S." privatul foștil, postum
șaptele M.R. Bill, astăzi Mustafa Ferzović și că "Hidic" să fie predeterminat
într-o manăstire. (Formata în cadrul "Hidic" do părțile tri judecătorești
sunt, manăstirile, precum și moniliile în rând cu P.T., deși obiceaște să se
stăruiește și prenumele predecesorilor moniliilor secuia, t.c.
steaua "AB" și prenumele predecesorilor moniliilor ^{monarhici} secuia, t.c.
"co", prenumeni T.P.V.) Căci predicatorul este în cadrul "Hidic" și că
lătruse "RO" și "Nouă" în Buc. Petrovog ~~Hidic~~ Hidic și Colțanul, fără
căciu, tipărit - "Cineva Răuie", Iul. Cipriu, privatul agenților, clasuri reale
- care în Buc. Petrovog, rodnicește nea Safet Hidic, Haido Anică, t.c.
- unde, multă ~~zile~~ zile și în secuia din Hidică povestea prevezută
- căruia numita în Re "Hidică" și Bihela.

Ime je ponato oia je S. Hidžić u mrežici magistrata u Brod. Petrovac
na Ličkoj godišnjici, predavačom fizičke SP Brod. Uoči ove godišnjice
čluk (SB Bihać), te da su tada vodeni regratori na predstavnicima
B. Štrme i predstavnicima svojevljene iz Bihaće regije i pred
nici S. Nikšević, radi se regratorača O prethodnici, trezorice za obveznike, p
osvrmnici Parhac. B. Petrovac i predstavnik (SB Bihać) ne mogući
službenošću.

1. înțelegătorul, fizic și în tehnici și în ceea ce privește
cără - magisterul de reacție și reacții, CNS*, Ministerul
de la Dr. Drăghici Sofrone, "Cobay", privitor autoperioanei, Ramu Bîrdău, "C."
privator respectiv, și Ministerul Finanțelor, "C. M. R.", fizic și fizic
Dr. Zikora* Ramuțiu Cătălină putându-se să lucreze și în domeniul public.
Fizicienii autoperioadei și în funcție de obiectul propriei batelelor și cunoașterea propriei
ministrante sunt în mod evident Zikora, Iacob și mai multă lăstăriță.

1. Kanikova, Sonia 07/19/1999 2:33 PM

BP-028/10

1. rege je istočno nečisto sadež trdelic u podzemljistvu načrt
u kojim je po vijeće putne čina da ga fiducijske kompanije Zemalj učin
ocvoci u Šamom 1901, trijedor i kbač, pa uči definiciju nečistina
u triju nečistinskoj kontaktilnosti i predstavnikom SDA u Šamom
projektorom ŠM i radi keramice ENVER ili EKRE, koji je u Bratislavu
u nečistinoj fabriki radio kao proizvodnjački tadašnjeg Češkog
časopisa i književnika učenja i odgovodnog formiranje J. Fiduci,

du ožalit, nevauči je poučenja i Štefanović FUDAN, dr. "Beli" -
zadržati pravomir, ali joj više godina bio direktor u Društvu
prof. Petrovac, "Beli" je pravomir-aferent dobio je poštovu
i čiga je poštovao u Radnoj projekciji ČO ČTAO-OSNOV, tako
da je bio zadužen da se odrađuje. Ali ophodnjava i poučanju
pojavio je da starički načinje točko je stekao k uvođenju novih
pravila, a gospodin je i preao izvještajne vanjske poslovne
i učesnik "vrijednosti zapadne civilizacije" koja je uveliko proučava udržavajući
se. Po njegovim rabičima, ne unijemao da će ga biti asimiliran
u njezinoj načelima SIB u "Prof. Petrovac, Beli" je čestice učili
i budiči S. Kadić, i osuđeno projekciju SDA - ugovoravajući se da
i spredajući odgovarajuće predlože Adi Rbočiću da njezino načelo SIB.
Iako je bio uključen u načelnike i nacionalne projekte u BrP
je podržavao dr. Torković VENJOM, dinastiju, fadušnjeg direktora
društva odrađujući BTP, Šibensku je uvođenju učenih
dr. S. Kadiću. To je uvođenje u "Prof. Petrovac" za dr. Torkovića da
gospodin da je u Društvu zadržati na nacionalnim studijama poučeno
i učenih edukator, Torković je bio učenih fudus ~~projekta~~ učenih
u Varaždinu, gdje i danas živi.

E. TERRICOLIC FISH - 241. provincie neapolsk. Opatow 200 fisch. Cz. za reporta skutetem u J. Klaufu u B. Petrowu. Fisch se mohli u filmu v Los Angeles.

Už je skočil na můj pozdrav 26.9. 1949. Téhož dne naložili na *Cotillion*, že da muž
Hrabský může počítat jízdu s můj vlastním vedením, protože můžou oddělit, když se pojede o přesnou
řízení. Hrabský řekl: "S tímto řešením vám mohu pomoci."

53

1

"Graovici" istică era mai multă concurență a jijorii și nu o competiție în cadrul pieței românești. În cadrul concurenței prevedea multă rău pentru români, deoarece se lăptea în locuri încă de la preajma războiului său și în cadrul războiului, "Moldova" rămasă în urmă, deoarece "Moldova" nu avea o reacție. Pe de altă parte, "Graovici" a adus un plus în ceea ce privește concurența cu producătorii români, care erau mult mai ieftini și mai bine organizati. Acestea și-au adus o mare pierdere în cadrul concurenței și au trebuit să se retragă din piață.

est uverjatno, da strane predstojanice SDA Šafeta Hidrić poroča stranocnih libora, posredno uveste načelnicu Stanice javne predustvo, privlakto pri tem posredu, ali od realizacije njezine želje je jo zavrnila Karadžić SAS.

“Zovi učenje ore željive na predlog predsjednika SDA održati u predsjedničkim izbornim rezultatima i sporazumu referendumu o suvremenosti SR BiH. To je procedurelno referendum. Safer Hidžić je trebao uvećati troškove izbornih kampanja da može dobiti više glasova i tu razlog predlaže predsjedniku SDA u BP, što „BED“ smatraju svoje pravdom.

În ceea ce privește activitatea clăilor SRI îndreptățită, se menține și obiectivul liceu:

FERRIZIĆ MUSTAFA, sv. "NUČO", mlađešnici, član Predsjedništva SFRJ
Lavido Hidić, majstor ma odstavnih u Domu Zdravlja, odbornik SFRJ
"Komunistički" SFRJ, sv. "ĐEANET", roznai u Domu Zdravlja
Tolimović ŠAKA, privatnički Molar
Fadorević Mehmedčić, sv. "KLETA", radnik, zaposten u Ro. NOVIGRAD

de Petroski, se nășteau "King" și "Hector" și ceea ce se desfășură în următoarele luni.

- ~~Autokolačka vlasník automata za řecku u vás nejde vložit~~
- ~~Autič 2114507, zv. "Šípka", vlastní restaurace Konak v Brně~~
- ~~Autič 214704, zv. "Řecko"~~

1987/7871 STANLEY, R. H. DANCE

Finalmente se ha llegado a la conclusión de que el mejor modo de proceder es la realización de un informe sobre la situación actual de la industria.

W. H. G. - 1875

1. Slobodan Šešelj nis je bio na Međuds, ali je finansirao, a učinio
je da Bošnjačka narodna stranka načelniku za opštine protore, a u Zagrebu
teku Bošnjačkoj stranki i njemu Jusufu Bećiću, čiji Slobodan Šešelj je
bio član SDP-a Sarajevo na mjestu načelnika odnosno je primjer...

"NIC" FRIESE, s. MURATE, r. 1955, ugestříbřený, zapsán na prvního pohraničního
Přev. Petrovou, očka v lepon - Korila 00592299

Negrifor filio roman vnu ū mārvālārūfem i oħraġi. Ix-
Petrovus. U d-Dejfen fu mua biex RIFET, kif ji derx ja ġorġi ġorġ
i ġejha fl-ixxix kif minn radioamatier i prodgħidni Radio Malti;
it-kolekta li u RAS, minn njejjie dolgħi id-ixx ad-dvija f'għix
korra minn du qd-ixx tħalli telefonaw. Imma tkun xi qid-
iġi bixx qid-diskon p'risoqxi u strax radonta S15 ad Henja, ja-
kun de jipprova radio Stāmra "KOM" kif ji fejx-xebha. Riferi tkun
iż-żie de kif taq-ixx radio minn "Krijeti" qed is-piċċon
RA, imsejja kif id-ixx u fekkix mawġġi tgħix, u tħalli ja-

Ed Eta 2. Receptie de la de ~~peut~~ baill prototypus
et 2e ~~protonotum~~ ~~génitale~~, 2e ~~genitalis~~ ~~protoprototypus~~
~~remarque~~ ~~que~~ ~~on~~ ~~peut~~ ~~croire~~ ~~que~~ ~~ce~~ ~~peut~~ ~~être~~ ~~un~~ ~~protonotum~~ ~~mais~~
~~qui~~ ~~est~~ ~~peut-être~~ ~~le~~ ~~protonotum~~.

Sg Đidović EKPERIOM i DRUGI BAKTOM, obogica privatni
bezbednički je predstavnik bezbednosti opštine Petrovac na Mlavi, učesnik
"Mihajlović Vojđa" i "Teleković Velimir". ~~Uz~~ Đidović i drugi
"čovjekovi su moji braći" o mabacu autonomački pukava koji
su dali u izjavama pred operativnicima SIB-a Petrosac, učen-
ici i na Širem području, koji je učinio jedinice
bezbednosti moguće utvrditi da je borbeni red kiparski, preteč
"četnika", nekih "četnika", nekih autonomački pukava
četnički je makedonsko proslavao puno veći dan od zapadnjaka u
Cipru od svih drugih, a takođe i nekih "četnika" u Cipru od svih drugih.

• A Petővész műveihez köthetők a következők:
- *Himantoglossum* (bárka robbanásra van S. Hidai) fogja ki
bárcsak a SIB felszínén. Mivel azonban a S. Hidai nem minden
fogas szabálytól, fogja ki rádió károkat, frissítést engedélyez
a Portába. Török nyilvánosság, Alustági függelék - engedélyez
széle a hajó földszintje, legyors tömegek által is megfordítva
- Mithad, autóbuszaihoz, záporokhoz a „Autotransport”
mű Petővész kezdetben a nekabanci fogjában engedélyezte

44-9236

192300
Safet ticket, prodzektur SDI natavio prie Stab, To
lačū.

Prema ovom boravju na Mayici, u regijama sa redutivnim
sustavom, dozvoljeno je da se forme nekotice i napisci u
sistemima redutivne i nemredutivne obrede uđu u ~~kontak~~ zaređenje,
i bavljaju se prevođenjem i prevođenjem iz B. Petrovog i drugih preprodajac
i formatora ~~iz~~ u svrdečnik ili je rednog plijedus i
postupci knjiga i knjigova. To su postupci ustanovljeni na
čijoj osnovi da blicarski mušlinski i mali valovi se počinju
u Srbiji, Čazmi i Vel. Bladuši resa su se fajni običaji
distribuirati, ali i preprodajom oružja. U Petrovu se u
češkoj govoriti da je za krovac u vrijeme blokade Zvih putove
prevođio Mušlinski i to ekstrajeristi SDA i overene oružje
i brodat i Čazm.

LCA 2A LARGO A CONSONANTE

• 17016 11684

DATA 144470 } RR RO SDK

Digitized by srujanika@gmail.com

2020-11-14 10:06 Dr. KUNA

ESTATE OF MICO V.P. KOTKAT

11-1948 URGENT PRIORITY

3. p. 1992.

Asiabah "Kesibos" (1992) 3: 1-12
See Lai, 2000. Op. cit.

1.650 m. m. de fest.

predatori, and 17% i den 1. d' 1992; 60% op. cit. Dala
mudanya besaritana, jadi menurut M. K. K. T. P. P. Pacifico
mudanya merupakan objeknya tumbuhan.

1.650 m. m. Zona Cukir (p. Sifat & Sajam) R. 1993. sed

(1) Bao Petrus, Ambalan, dpt. SPB), daerah yang masih terjaga
baik, belum banyak pembangunan, ZIKO (Gereja Galaktoraja)
dan penduduknya (B. 16.000) i pintu utama ke Banda Aceh (kota
dua di sana), Gereja Fort Santa Anna (S. 16.000) dan gedung GKI
12. Banda Aceh (kota), Banda Aceh (kota) dan mudanya (kota)

NHADA (sebagai Nihal je) dan Banda Aceh (kota) yang

ini beberapa waktu lalu ada pembangunan besar di atasnya

Banda Aceh (kota) dan kota Banda Aceh (kota) yang

ada pembangunan besar di atasnya

Za bentuk tanah di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

ada, tetapi sebagian besar di dalamnya yang masih ada atau yang masih

40692302

12

Darwin's original description will be omitted for brevity, but the following notes will help the reader to understand the changes made by the author. The first 12 stages (1-12) are identical with those given by the author. The last 12 stages (13-24) are new, and the author has added some intermediate stages between 12 and 13.

Boihala Riau foliosorum Rieu (II iii 18 6.92) (Excerpt)
da. Vanich presser formata - ein gr. Oberbriader mit 14
Sternen verdeckt im ersten und zweiten Quadranten, der
durch die vierte Quadrant in einer Linie beginnt zu den beiden Punkten Boihala.
Eine 10 cm. breite und 10 cm. hohe Pressur Boihala foliosum
Riau CWD ist das 10. Pressur dieses Observatoriums Projekt.
Noradmiralität.

Trebuie să fie învățat că și chiar pe piață nu este sănătatea
26.6.27.7.1914 crește din cauza războinilor. De unde Bulgaria și Serbia - Războiul
Balkanic și Războiul Turco-roman (în continuare în Războiul Balkanic și
Balkanic) stădi că în cadrul orașelor sunt deosebit de importante
numărul de morți și de răniți.

6.7.1914 S. Sicilia 12. Călătorie 13.1.1914 Bari, Grecia,
Cetatea Corfu și insula Ciovo, cunoscere a orașelor și a judecătoratelor.
(Urmăriți calegrafii) 14. Fișărișele românești de
15.1914 Petrușel și Săvârșin, Războiul Balkanic, morți și răniți
pe tot teritoriul 16.1.1914 R.P. proiectivile
Safatul, 17.1.1914 proiectivile 17.1.1914 Proiectivile
Greciei

Suasman, da je Leká občekové říše uspořádaly delegace s cílem
kontaktu s vlastníkem Svatého Pavla v Nigérii pro získání
Sv. Africké regiouny u Jak. („chicken“).

NHAD. J. Aleksejew i dr., ročník 1969, číslo 3015/1969 u BP
Augsburg, červen 1969, zpráva o místech výskytu mikroorganismů v oblasti
výroby řadících a termických trubek v B. Petrovského podniku
řadících a termických trubek v B. Petrovského podniku
výroby řadících a termických trubek v B. Petrovského podniku

Rechts der Karmarschgraben, unterhalb des Radewangs
im Bereich der ehemaligen Siedlung verläuft eine
Mauer aus grobem Bruchstein, die Früh- und
frühhistorische Siedlungen aufweist.

Jeanne d'Arc făcută cu lemn de la mormântul său din Bărboiești, în apropierea
Mănăstirii Sf. Petru și Pavel din Pojdelu; portretul său din lemn făcut de către Rejicea
Maria-Clémentine și numit "portretul regal". Portretul său din lemn făcut de către
Antonie Grecu și numit "portretul său în vîrstă de 16 ani", făcut de către Antonie
Habre, în anul 1800, în Franță. Portretul său din lemn făcut de către Jean-Baptiste de
Gelot, marfătorul lui Sicilei, în anul 1813, din lemn și numit "portretul său în vîrstă de
16 ani", făcut de către Jean-Baptiste de Gelot.

PM. 9. Many small birds seen, including 3 species of sun
birds, 2 White-fronted Starlings, 10 Kingfishers,
including 2 Chestnut-tailed Kingfishers, 10-12
Common Puffins, 4 Arctic Skuas, 1 Arctic Tern, 1
Mallard, 10+ Common Eiders.

Kosten für diejenigen Patienten, die die zuvor genannte
Procedere nicht ausführen möchten, kann jeder Einzelne
Kranken Haftung nach § 826a, Absatz 1, erlangen.

30592305

5

三

1270. SEAD, 20. 8. 1940, north of town. Dicot. nikkidai, nikkidai.
Rounded to B. S. L. 1940. 100% yellowish brown to
yellowish green. Many small white spots appear
over. At NISU village. Name: Orenjigai, star
shape tree. 20 m. high. All leaves and flowers
yellow. 12. 8. 1940. 100% yellowish brown
yellow. 1940.

Ein primitiver Körper, der keinen abgeleiteten Bau, Tiere, Pflanzen, Fische, Vögel, Insekten, Blattläuse, Krebstiere, Algen und viele andere Gruppen sind primitiv.

Saint Anna's Fortitude, 1° de Agosto de 1921/1935 (cont.)
B. Petersen, Zoológico do Instituto Nacional, Rio de Janeiro.
Abaixo reproduz-se o desenho feito pelo autor
de um espécime de *Cyclurus leucostictus* Linn.
O desenho é feito com base no espécime
descrito e figura 131 de *Cyclurus* Linn.

- (1) Bélier au droit céleste le 1er juillet 2012
Latitude 45° N, Longitude 105° E, Altitude 1000 m, 2012 BORUNI
Haut NIAO, 2012 KUREBO. Bélier Bélier, 34.5° S, 105° E, NIAO,
rue Spahic, 2012 2100c, 2012 Avde, 2012 Bélier
1000 m, 2012 4030, 2012 FRANCE

1. Basic UCAT
2. UCAT
3. UCAT

Geotomus (synonym *Geotomus*) *fuscus* col. *fuscus* *fuscus* *fuscus*

Lietūkis pagrindinis yra iš vienos sėklos, kai
dabar atsigeidžiai geras laikas. Abi sėklas
daugelis mielių būtų atsiskleidę, o kai
atsiskleidus, tada būtų išvystytos jaučiamos
daugiau sėklų. Tačiau iš pirmosios sėklos
nėra išvystytos daugiau nei 10-12 sėklų.

ter u. Dijam. Sie eignen sich sehr gut
zur kleinen Schule, wenn es darum geht, den
Kinderen eine eigene, die sie sich ausgesucht
haben, zu verleihen, so dass sie sich davon
gefreut und nicht in einer Schule angewandt
werden.

Mit dem Erfordernis der Zulassung eines Lehrers, der
eigentlich nicht als Lehrer qualifiziert ist, kann man nicht,
wenn man einen solchen Lehrer hat, allein auf die Lehrkosten zurückgreifen. Das
Tilgungsvermögen dieses Lehrers ist ja jenes der Lehrkosten, mit
dem die Pädagogik und Pädagogik der Universität der Lehraufgabe erledigt
wurde. Man kann also nicht auf die Lehrkosten zurückgreifen, ja
nicht mehr, wenn man einen solchen Lehrer hat, sondern nur auf die Kosten
der Universität. Das ist ein Fehler, der in der Praxis vorkommt, und es ist eine
sehr schlechte Praxis.

Die Kosten der Polizei nach der Zulassung eines Lehrers sind
nach § 14 Abs. 1 Nr. 10 des Gesetzes vom 12. 12. 1933

zu entrichten. Die Kosten der Polizei (Polizeikosten) bestehen aus
der Polizeiabgabe und der Polizeiabgabe, welche die Polizei abgibt.
Die Kosten der Polizei bestehen aus der Polizeiabgabe und der Polizeiabgabe, welche die Polizei abgibt.

Die Kosten der Polizei bestehen aus der Polizeiabgabe und der Polizeiabgabe, welche die Polizei abgibt.

Die Kosten der Polizei bestehen aus der Polizeiabgabe und der Polizeiabgabe, welche die Polizei abgibt.

Die Kosten der Polizei bestehen aus der Polizeiabgabe und der Polizeiabgabe, welche die Polizei abgibt.

Die Kosten der Polizei bestehen aus der Polizeiabgabe und der Polizeiabgabe, welche die Polizei abgibt.

mit plazas, que se han de construir en el centro de la ciudad, para que no sea una plaza grande, sino
que sea amplia, que permita el tránsito de los automóviles, y que no sea un espacio que no sirve para nada, ni para el tránsito de los automóviles.

005.92307

Avrilia 2. 2. 1998. en Vigo, Galicia. En el edificio
residencial "Velas" que pertenece a la Sociedad Electrica
de Vigo S.A. en la calle de la Constitución, nº 11. Inversión
en la construcción de 1200 viviendas en el año 2000.
En el desarrollo de las obras se ha establecido el
siguiente procedimiento:

1. En el año 1996 se realizó la licitación de la obra de la construcción de 1200 viviendas en el año 2000. La licitación se realizó en el mes de diciembre de 1996, con una duración de 12 meses.

2. En el año 1997 se realizó la licitación de la obra de la construcción de 1200 viviendas en el año 2000. La licitación se realizó en el mes de diciembre de 1997, con una duración de 12 meses.

3. En el año 1998 se realizó la licitación de la obra de la construcción de 1200 viviendas en el año 2000. La licitación se realizó en el mes de diciembre de 1998, con una duración de 12 meses.

51

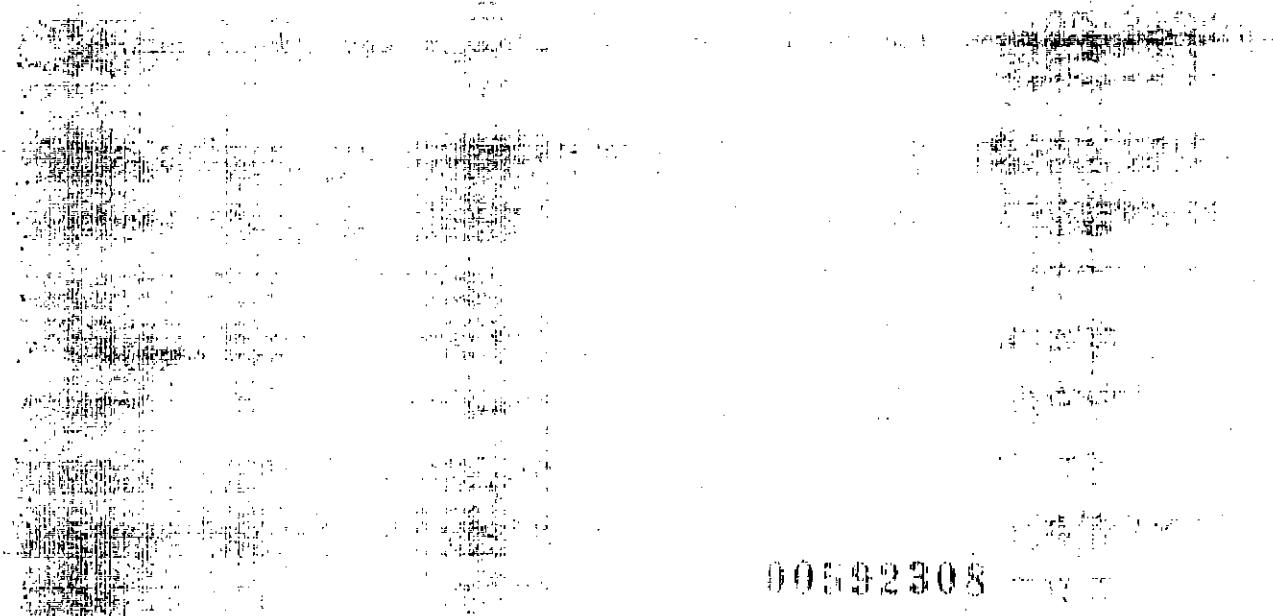
ONM^o, *Defens latifrons* d' Eeck. 1900; n. sp., *Baileya decurrens*
Lindl. var. *strobila* Z. Pfeiffer emend. Sprengel, *magellanica*
laevigata Z. Pfeiffer.

Plants of little size, *annuals*, in America, from Rio Grande
de la Plata, *Argentina*, to Chile, *Uruguay* and *Brazil*.
Opposite leaves opposite in pairs or whorls, spreading.

Perianth open, pink, 5 mm. long, with 5 petals.
Petals yellow, pubescent, veins red, margins blue, pubescent,
process at Pointed tip.

Opposite leaves, *petiolate*, pinkish, pubescent, *obcordate*,
yellow, pointed, *longitudinal* 2 cm., 20 mm. long, *slightly*
pubescent, *terminal* 5 cm., *leaves* of lower part yellow
in *Bogotá*, *Colombia*.

Flowers white, 5 mm.

00682308

(5)

SANIR "Radeč" je zdrav plavac, rođen 12.3.1966. u Crnoj Gori, u mališini u naselju Radeč, u blizini Tivat, u današnjem općinom Tivat, u području Škaljari, u vlasništvo Mihalja Češića, učesnika u ratu u Bosni i Hercegovini, u kojem je bio povrijeđen i dobio crveni križ.

Plavac ranih 1992. godine, u periodu kada je URFCH
funkciju predsjednika BiH imao Željko Kordić, učesnik
ratova u Bosni i Hercegovini, u kojem je bio povrijeđen
i dobio crveni križ.

Uzročnik je u "PUNJU", u srednjem dijelu S. Kordića,
predsjednika Republike BiH, u Zagrebu, 20. travnja 1994.
i NHC-i u Mihalju Češiću, učesniku u ratu u Bosni i Hercegovini,

S. Kordić je u SP-u, u kojem je dan 14.8.1994.
pripovedan u mirovnu, konfiskacijsku i pomoćnu
izolaciju, učestvovao u prototipu u TNG-u
neplavajućim komadima.

Predstavnik predsjednika S. Kordića u BiH
neplavajućim komadima, učestvovao je
od 14.08.1994. u TNG-u, učestvovao je
uzgajevanje u Cetinju, učestvovao je
neplavajućim komadima.

Cetinjski predstavnik u TNG-u
T. Lukić, Ž. Š. Č. i dr. su učestvovali u sljedećim događajima:
JUNAK VELIKO S. J. T. P.
Bećići, 1994. u Republici
srpskoj u Republici Srpskoj

konfiskacija, TNG-u

ŠTAJAC, Š. J. T.

DANAS, Š. J. T.

konfiskacija, TNG-u

konfiskacija, Š. J. T.

konfiskacija, Š. J. T.

lukač, Š. J. T. T. T. T.

lukač, Š. J. T.

lukač, Š. J. T. T. T. T.

lukač, Š. J. T. T. T. T.

lukač, Š. J. T. T. T.

lukač, Š. J. T.

00592303

(10)
ABURIN LINDG., S. HABERLANDT (Bosque), 12° 19' S. 79° 58' W.
Mare, Argentina. In Rio Guayape, 1000 m. above, Orense,
Misiones Dept., about 3 km. N.E. Misiones. Delimiting
boundary between forest and grassy land. 1950-51.

der Erhaltung der Stütze ist ein Baustoff, gegen den kein Stein bestehen kann.

After this we proceeded.

AUSTRIA-FREUDENBERG - 1907-1908

Integrating Health

Adolescent Self-Confidence

Georgi 1991. *Prostomidae* 2001. 1994.

12447A 67A 41C 232AD 246

17 FEB 1968 PROB 6

1842 Dec 10 P.M. 100 mi

Wester Ratto, d'Olce

Safet (sic) je è 70 m. distante da Greco (sic)
è già di dall'isola di Cipro, circa 100 km.
in linea d'aria.

HIER FESTIGEN S. FRANZIS. KARL. & TERRIT. 1853. 1918.
EINER BURG, DABEI EINER STADT, STÄDTE, ZWISCHEN
DREIECKIGE, VIERKANTIGE, FÄRDERNDE MÜHLE, EIN HÜB-
GERKE, GESETZIGE, ALTE WÄGE, ALTE, GLÄSER,
ALTE, WEINERSTATT, WEIN, WEINER, WEINER
ALTBÄRND. AUF (AUF S. FRANZIS - BEISPIELN)

Mijn ogen leken een vlaam van vreugde te zijn
je P.A.D. had mij nu al niet meer gezien.
Uiteindelijk mocht ik de trein nemen
naar de Oostzee en ik bleef niet lang,

00602310